

Cayloobek Bekniyazov

(1940)

Cayloobek Bekniyazov 1940 yılında Moskva ilçesindeki Kızıl-Dıykan köyünde kolhozcu ailesinde doğdu. 1957 yılında Moskva ilçesindeki Budennyı lisesini bitirdi.

1959 yılında Prejevalski'deki Pedagoji Enstitüsü Dil ve Edebiyat Fakültesini kazandı ve 1964 yılında başarıyla bitirdi.

C. Bekniyazov'un ilk şiirleri 1963 yılında "Ala-Too" dergisinde yayımlandı.

1974 yılında SSCB Yazarlar Birliği üyesi oldu.

ESERLERİ:

İşenim (Güven), Şiir kitabı, "Mektep" Yayınevi, Frunze, 1968, 61 s.

Kezek (Sıra), Şiir kitabı, "Mektep" Yayınevi, Frunze, 1970, 57 s.

Kışkı Tokoy (Kış Ormanı), Şiir kitabı, "Mektep" Yayınevi, Frunze, 1973, 53 s.

Şiirler

MAHABAT

Gül sunup külpöttöböy
Ir sunup deltektebey
Canında cürgüm kelet
Tübölük külgüm kelet
İçimden külküm kelet
Casalma
Ce
Iylaktağan nerselere.
Süyüü dep aytpas elem
Süyöm dep aytpas elem
Sürdügüp taygak coldo
Süzüşüp tagdır menen
Kansırap catkanımda
Canımda sen otursañ
Koluñ karmap
Cılmayuudan kaytpas elem.

Karañgını teşip ötkön nurlarday,
Süyüü ötöt mezgilderdin üstünön.
Ak, kızılı aralaşkan gülzarday
Köz taygılat anın körköm tüsünön.

Ak, kızılı aralaşkan güldördü,
Karap-karap kıyalımda uçarım.
Sen dep ötkön, sen dep ötkön kündördü,
Gülgö okşotup kuçağıma kısamın.

Cettüü kıyın köktö catkan çokuga,
Möñgülörgö dayım taza carkırak.
Cılınamın mahabattın otuna,
Köñül dayım saga karay tartılat.

Aydın nuru, kündün nuru möñgünü,
Erkeletet, al ansayın carkırak.
Adamdardın köñülü da ömürü,
Dayım carık, suluulukka tartılat.

Ötkön kezdin ısıgı da, calımı,
Öçüp kalbayt, ötü uzak saktalat.
Aldı caktı, samay berüü cañını,
Tirüülükün belgisi dep aktalat.

Ötkön kündün calını da ısıgı,
Ötü nazik cüröktördö saktalat.
Seni kütkön dalay tündör kızığı,
Mende cürgön atıñ menen aktalat.

AŞK

Gül sunup şımartmadan
Şiir sunup arkasından koşmadan
Yanımda gezmek isterim
Ebediyete dek gülmek isterim
İçimden gülmek gelir
Yapmacık
Veya
İğreti şeylere.
Sevgi demezdim
Seviyorum demezdim
Düşe kalka kaygan yolda
Çarpışıp kader ile
Kan içinde yatarken
Yanımda sen otursan
Elini tutup
Gülümsemi kesmez idim.

Karanlığı delip geçen nurlar gibi,
Sevgi geçer zamanların üstünden.
Ak ve kızıl bir aradaki güzlar gibi
Göz kamaşır onun görkemli renginden.

Ak ve kızılı bir aradaki çiçeklere,
Bakar bakar hayâlimde uçarım.
Sen diye geçen, sen diye geçen günleri,
Çiçeğe benzetip kuçağıma alırım.

Yetişmek zor göğe uzanan zirveye,
Buzullara, daima temiz parlak.
Isınırım aşkın ateşiyle,
Gönlüm daima sana doğru meyilli.

Aydın nuru, güneşin nuru buzulu,
Okşar, o bu şekilde parlak.
İnsanların hem gönlü hem ömrü,
Daima aydınlık, güzelliğe meyilli.

Geçmiş zamanın hem sıcağı, hem yalını,
Sönüp kalmaz, uzun süre korunur.
İleriyi, yenilikleri arzulamak,
Yaşamının işareti olarak sayılır.

Geçmiş günlerin hem yalını, hem sıcaklığı,
Zerafetle yüreklerde korunur.
Seni beklediğim nice gecelerin heyecanı
Benimle yaşayan adın ile haklı olur.

Suluuluğuñ bilgenderge aytıluu,
Saga gana tieşelüü nerse emes.
Suktanuuga ar kim, ar kim akılıu,
Tartip oşo, sunulat kol kelse kez.

Suluuluğuñ suudan, otton, şamaldan,
Suktanışkan bizdin cürök dildirek.
Ottoy ısıq ırlar, küülör kamalğan,
Atıp çıgıp çaşoo körkün bildiret.

Koluñ karmap erinimdi tiygizdim,
Kozgoluştu mendegi köl dayralar.
Aytış kıyın, kanday sezim bilgizdin,
Erk bolbodı mancalardıñ kayra alar.

Köl dayralar köz irmemge terendey,
Köl dayralar bağıt alıp bir aktı.
Zor düynönün baştalışı degendey,
Zor düynönün cıyıntığı sıyaktuu.

O baykuş kayberender
Aska zoonun arasın mekendegen.
Avtomattan, karabinden,
Ata-babañ kaltırğan tuyak menen.

Caratılış eptegen sezim menen
Kutulup ketem degen.
Korukta eleñ
Korukçuñdun akese kelbedibi,
Kapakçankı cazañdı berbedibi.
Üzülp butu-koluñ,
Çaçılıp içe-kardıñ,
Kızıl ala gül kıldıñ ar kay cerin
Ayıpsız appak kardı.

Çubatmadan ötösüñ,
Aldıñkıña col beret...
Andan kiyin kulaganıñ
Ce aytalbayt artkıga...

Men silerge aytaar elem:
"Birden mılıtk tapkıla
Adam körsön atkıla!"
Men silerge köp nerseni aytaar elem...

Calgandı cıktık deşti kubanıçtuu,
"Calgandı turgus kıldık" dep çatıştı.
Uçuraşuu, koldordu kısıp, kısıp,
Tamaşalar,
Külkü.
Tüştön kiyin
Mayda-barat işterdi bütüp koyup
Tokoygo basıp bardım.
Calgandı catkan cerden köröyün dep.
Kün memireyt,
Erte beşim.
Aba salkın.
Tokoy içi beyiştey.
"Calgandı uşul cerge cıktık" deşti,
"Calgandı uşul cerge çaptık" deşti.
Eç nerse cok,
Bir az gana çöp uypalıp kalğan tura
Calgandıñ cıgılğanı calğan tura.

*Muheteşem güzelliğın bilenler için,
Sadece seninle alâkalı değıl.
İç geçirmekte herkes, herkes haklı,
Budur düzen, uzatılır el zamanı gelince.*

*Güzelliğın sudan, ateşten, rüzgârdan,
İç geçiren bizim yüreklerimiz titrek.
Saklanan ateş gibi sıcak şarkılar, ezgiler,
Yükselerek hayatın görkemini anlatır.

*Elini tutup dudaklarımı değırdim,
Canlandı bendeki göller; deryalar:
Anlatmak zor, nasıl bir his uyandırdın,
Gücüm yetmedi tutmaya parmaklarımı tekrar.*

*Göller deryalar göz açana dek derinleşti,
Göller deryalar hareketlenip aktı.
Büyük dünyanın yaratılışı gibi
Büyük dünyanın kalabalığı misâli.

*Ah zavallı hayvanların hamileri
Kayalıkların arasını mekân edinen.
Makinalıdan, karabinadan,
Ananın babanın bıraktığı nesil ile.*

*Yaratılıştan gelen duygularla
Kurtulmayı isteyen.
Korumada idin
Korucunun ağası gelmedi mi,
Eskiden kalan cezayı vermedi mi.
Koparak elin ayağın,
Karnın yarılıp saçılıp,
Kıpkırmızı çiçeklendirdin her yanı
Suçsuz apak karları.*

*Sınamadan geçersin,
Öncekine yol verir...
Ondan sonra düştüğünü
Söyleyemeden arkasındakine...*

*Ben sizlere söyleyecektim:
"Birer tüfek bulun
İnsan görürseniz ateş edin!"
Ben sizlere birçok şey anlatacaktım...

*Yalanı yıktık diye kıvançla,
"Yalanı alt ettik" dediler.
Selamlaşma, elleri sıkıp, sıkıp,
Şakalar,
Gülüşme.
Öğleden sonra
Ufak tefek işleri bitirip
Ormana doğru yürüdüm.
Yalanı yattığı yerde göreyim deyip.
Gün sükûnet hâlinde,
İkinci öncesi.
Hava serin.
Ormanın içi cennet gibi.
"Yalanı buraya yıktık" dediler,
"Yalanı buraya devirdik" dediler.
Hiçbir şey yok,
Otlar birazcık yan yatmış meğer,
Yalanın yıkıldığı yalanmış meğer.
